

19/7 Magiska Öland med mcQ

– utdrag ur En spättas dagbok

Egentligen vill jag bara vara kvar i sängen. Att stiga upp halv fyra på morgonen för att köra 275 km till Kalmar känns inte riktigt lockande jämfört med min mjuka kudde, särskilt när jag knappt har fått någon blund i natt på grund av värmen, men det blir ingen artikel till Bumsen om jag latar mig i sängen. Det skrivs inte så mycket om mcQ i tidningen, tycker jag, så jag ser det som min plikt idag att stiga upp mitt i natten (fast det är ganska ljust redan för att vara mitt i natten).

Vi kommer ner till garaget i en fågelsymfoni. En perfekt måncroissant på nedan övervakar oss. Solen är på väg upp och gryningens ljusa sken färgar de få molnen rosa. Luften står alldeles stilla. Några skrikande måsar i skyn bryter idyllen.

Grönt ljus i båda ljussignalerna i Åkarp. Det bådär gott. Vi följer E22:an i en makalös soluppgång. "Le monde appartient à celui qui se lève tôt", lyder det franska ordspråket. (Världen tillhör den som går upp tidigt.) Det stämmer till hundra procent.

Dimslöjor ligger utsträckta över ängarna som gigantiska spindelvävsliknande tak. Skådespeleriet vi beskådar känns som något förbjudet, en äldvans i gryningen.

Vid avfarten till Kyrkhult är dimman så tät att man bara kan se tre streck framför sig på motorvägen. En imma lägger sig på visiret, men i fartvinden pärlar den sig och rinner av i farten, tagande med sig rester från små kraschade, yrvakna insekter.

Dimman lättar. Ovanför ett utsträckt molntäcke i horisonten reser sig ett smalt, rött, böjt streck.

Vi kör in i nästa dimma. En ny immahinna lägger sig återigen på visiret, pärlar sig lika fint som den förra och rinner av i fartvinden. Jag önskar att jag kunde filma hur jag ser det från insidan av visiret.

När vi kommer ut ur dimtacket är utsikten på andra sidan majestätisk. Vi har kommit överst på Linderödsåsen och möts av ett lysande, perfekt, brandgult klot i skarpa konturer som lyser över det i dimslöjor inbäddade, skånska, böljande landskapet nedanför oss. Den här vyn ensam är värd all möda det var att stiga upp tidigt.

Solen reser sig vidare. Allt blir ännu ljusare. Vi passerar Kristianstad, kör förbi Bromöllaavfarten där vi för första gången på länge inte kör av för att ta oss till Claessons motor, utan vi kör vidare in i Blekinge. Sölvesborg, Mörrum, Ronneby.

Vi har suttit i nästan två timmar på hojen när vi når St1-macken i Listerby för en bensträckare och en lätt frukost. En nästan berusande kanelbulle doft slår an och fyller våra näsborrar när vi kommer in i butiken, det blir dock en annan bulle (eller en fralla som man säger i Blekinge) med ost och skinka vi intar med en kopp kaffe.

Efter frukosten tar vi småvägar till Kalmar där vi tankar innan vi tar oss över Ölandsbron. Solen skiner från en klarblå himmel. Men efter högbron ligger en utsträckt dimma över vattnet. Hela Öland ser ut att vara inbäddad i ett tjockt, grått molntäcke. Vi kör rakt in i en grå vägg och slukas av molnen. Återigen läggs en imma på visiret och sikten skymms.

Men i änden av bron är det som att komma ut ur en magisk portal. Dimman försvinner och solen skiner åter. Vi har kommit till en trolsk plats.

På mötesplatsen i Färjestaden vid Träffpunkt Öland står redan några hojar. All min trötthet är som bortblåst när vi tas emot av den trevliga Pernilla Persson som är dagens turledare. Hon brukar hålla i en Ölandsrunda för McQ, men i år är den öppen för alla.

Ännu mer energi får jag av att återse Annicas välbekanta, strålande ansikte och få en bamsekram av henne.

Dagens tur är lite speciell. Vi är en liten grupp på åtta personer, fördelade på nio hojar (jag är den enda passage-

Alböke kyrka är otroligt vacker.

raren). Det är inte bara vi, Mats och jag från D15, som gästspelar idag, utan Öland har också besök av Marie från D9 och Stefan från D7. Utöver Pernilla som är turledare ingår i dagens gäng från D11, Annica, Danne, Evelina och Sandra som agerar sweeper idag.

Evelina är ganska ny på hojen, och har aldrig kört med danska modellen tidigare. Pernilla går igenom hur det fungerar innan vi kör. (Om du kanske också är ny på hojen, läs gärna om hur "Danska modellen" fungerar i faktarutan efter texten). Dagens mc-tur går mot norra Öland på smala kurviga vägar i det platta, öländska landskapet.

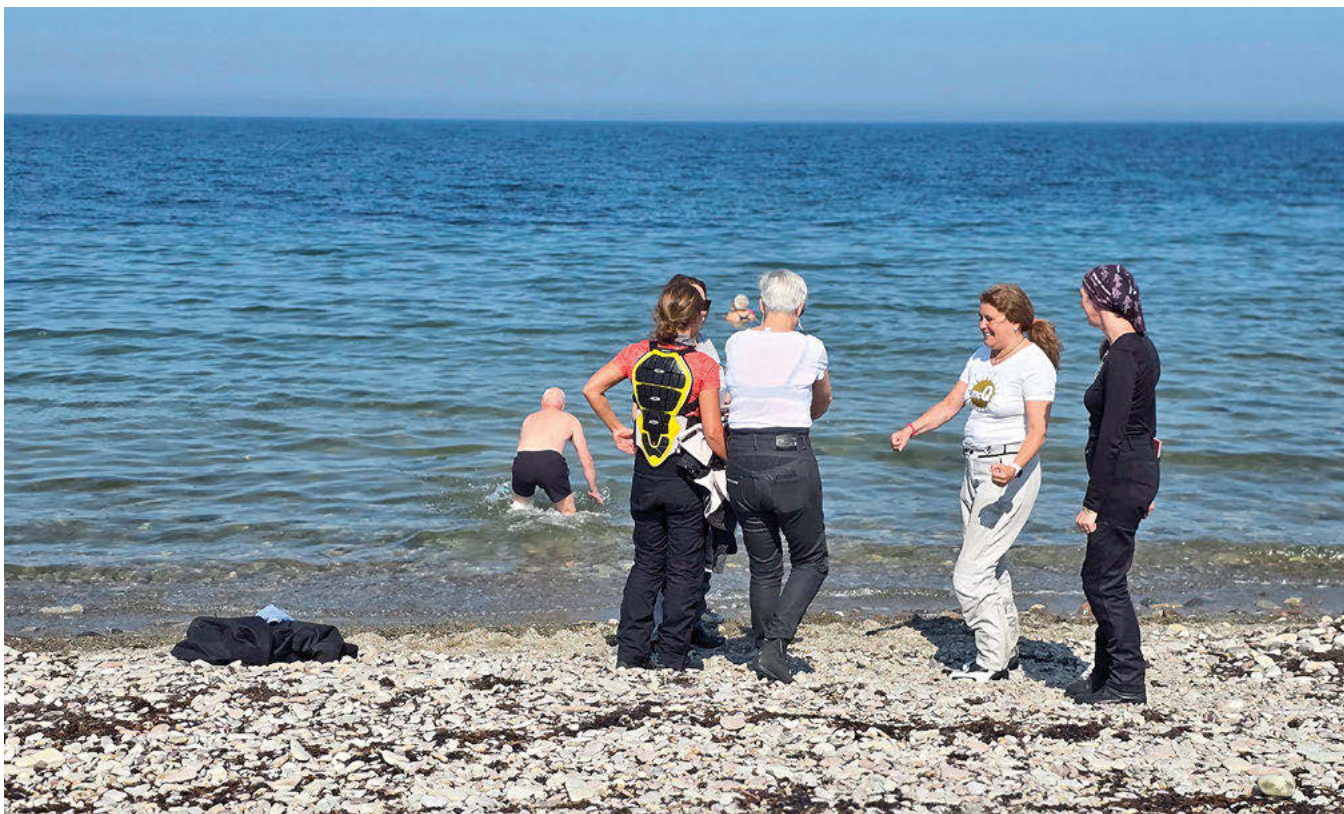
Vimplar hänger rakt ner på flaggstängerna. Inåt ön finns inte en vindpust bortsett från vår egen fartvind. Det är en härligt lugn tur. Jag hinner låta mina ögon vila på pastellfärgade envåningshus och röda vindmöllor här och var längs vägarna.

Temperaturen har redan nått 24°C trots att klockan inte passerat 10 ännu. Vi befinner oss mitt i årets värmebölja.

Vi skrämmer iväg kor som galopperande försöker fly från oss men springer parallellt med oss på vägen, eller vill de springa i kapp kanske?

Vädervarnar är Olands signum.

Första pausen tas på stranden vid Äleklinta hamn.

Alböke kyrka är en otroligt vacker kyrka. Lysande vit som om väggarna nyligen blivit nymålade med sitt tronande röda torn överst.

Första pausen tas på stranden vid Äleklinta hamn. Stefan är ingen badkruka, utan han slänger sig i det (för mig) kalla vattnet som dock ser inbjudande ut, så jag bestämmer att i alla fall mina fingertoppar får sig ett dopp.

Vi kör sedan vidare längs Ölands västkust med det mörkblå havet till vänster om oss. Vid havet blåser det lite mer och luften blir kyligare. Temperaturen sjunker till 21°C.

Sandvik bjuder på en vacker hamn. Längre bort längs stranden har små torn av staplade stenar byggts i ett stenbrott.

Nu börjar vi skönja Blå jungfrun i en disig horisont. Den magiska ön avslöjas så småningom men skyddar sig från inkräktare av en lågt liggande dimma. Plötsligt slås jag av en berusande, kryddig blomdoft som försvinner lika fort som den dök upp. Vilken häxa försöker förföra mig?

Vi kör över färister vid ett flertal tillfällen. Det är mycket trafik med turister i sina husbilar. En husbil vill tränga sig förbi över en färist så Marie är nästan tvungen att stanna.

– Så fort de kommer på Öland, försvinner trafikvettet, säger Pernilla syftande på turisterna.

Luften är fortfarande sval när vi kör längs vattnet, och jag börjar nästan frysa. Men plötsligt skjuter termometern i höjden upp till 26°C. Det är som att komma in i en ugn. I Alvedsjö når yttemperaturen 27°C. En liten svart humla med orange rumpa har landat på Mats rygg. Fartvindarna är för kraftiga för att den ska flyga iväg medan vi kör. Jag kupar min hand över dess rygg som skydd. Den får lämna oss när vi stannar.

En kattskylt varnar oss: ”Här bor en värdefull katt utan trafikvett”. Det är tydligen inte bara turister som saknar det, utan katter också här på Öland. Vi ser dock ingen trafikvettlös katt.

Det blåser varma vindar. En radda svenska flaggor fladdrar utanför en glassbutik utanför vilken en kö ringlar sig lång. Vi kör vidare förbi Bödas fina, gula kyrka. På väg mot Byxelkrok står det i en korsning mot Grankullavik en skylt som visar riktning mot Trollskogen. Trollen där kommer vi dock inte att besöka idag. Vi har ett annat förtrollande besök som väntar oss, nämligen lunchen på Terazzen i Byxelkrok.

Vi parkerar på restaurangägarens privata parkering. Pernilla har frågat honom om vi får. Det blev han glad över när hon sa att hon skulle komma med ett helt mc-gäng. Och nu är vi här, nio hungriga matgäster.

Humlan på Mats rygg vill inte flyga av egen förmåga. Marie lyfter bort honom men den verkar omtumlad av mc-turen. Den lyfter från Maries finger enbart för att kraschlanda på marken en meter bort. Jag plockar upp den och lägger den på en närliggande blomma.

Som i ett trollslag hamnar vi i Grekland så fort vi kommer in i restaurangen. Det är Medelhavsvärme på terrassen. Grekiska vimplar fladdrar i vinddraget och Ouzo-flaskor sitter fastspikade på väggen. Vi sitter och småpratar i väntan på vår mat i ”grekiska hörnan” (som en skylt talar om för oss), när en man, som jag tror är en av servitörerna, närmar sig vårt bord:

– Får jag ta en bild på er. Ni har så trevlig stämning här, frågar han oss med en typisk grekisk brytning.

Jag ber honom använda min mobil så att jag kan dela bilderna sedan.

- Är ni från Malmö, frågar han efter att ha hört min dialekt.
- Nej från Åkarp, mellan Malmö och Lund, svarar jag.
- Jag vet mycket väl var Åkarp ligger, genmäler han direkt.

Världen är liten som man brukar säga, och Öland ännu mindre. Det är en trevlig överraskning att få träffa en landsman (en skåning med grekiskt påbrå – jag är också en skånsk eldsjäl vars farfarsmor var grekiska) som känner till Åkarp. Mannen som förevisar oss med min mobil är ingen annan än Zissos Reizopoulos ägaren till den här charmiga restaurangen. Zissos öppnar sitt hjärta och berättar varmt för mig om sin grekiska livsresa från Lund till Öland.

Ursprungligen från Grekland kom Zissos till Sverige på 1970-talet för att studera i Lund, där han utbildade sig till geolog. År 2025 markerar hans 50:e år i Sverige – ett halvt sekel fyllt av äventyr, arbete och nystarter.

I studentstaden Lund bodde Zissos i 17 år och lärde känna både Lund och dess omgivningar väl – bland annat Åkarp, där han ofta grillade hos vänner under lediga helger. Efter sin examen arbetade han som geolog i 14 år.

På 1990-talet tog han ett djärvt kliv och reste till Litauen, med målet att bli rik. Där byggde han upp en fabrik för träleksaker med hela 60 anställda – ett ambitiöst och kreativt projekt. En till två gånger i månaden flög han till Kaunas från Kristianstad. Men trots engagemang och innovation gick satsningen inte som planerat och han återvände till Sverige, bosatte sig i Malmö, där han dock snabbt blev varse stadens parkeringsregler – fem böter på en vecka fick honom att söka lugnare omgivningar. Valet föll på Hurva, en liten ort i Skåne, där han långt före pandemin började arbeta hemifrån med statistiska analyser och dataapplikationer.

– Det finns ingen som är så gammal som jag som minns Tottes-affären i Hurva, tillägger han.

– Jodå, det gör jag, svarar Mats vars åldersskillnad med Zissos inte är så stor.

Under fem år arbetade Zissos inom kaffebranschen för ett innovativt företag som försökte utmana kaffemarknaden. Men just då slog Nestlé igenom med sina Nespresso-maskiner, och företaget hamnade i skuggan av kapselkaffets dominans.

Sommaren 2008 kom Zissos som turist till Byxelkrok – och blev förälskad. Platsen grep tag i honom direkt och han bestämde sig: det här är mitt hem. Att Byxelkrok dessutom råkar vara Sveriges soligaste plats gjorde beslutet ännu lättare att ta.

Sommaren därpå, 2009, öppnade han restaurangen Terazzen, som snabbt blev en lokal favorit. Trots att han nu varit pensionär i fem år, har han inga planer på att sluta. Med samma energi och engagemang som alltid, fortsätter han att driva Terazzen – sin egen lilla bit av Grekland, mitt i Ölands skärgård.

Efter den mycket goda lunchen och den trevliga pratstunden med Zissos är det dags att köra vidare. Dimman runt Blå jungfrun har lättat och ön framträder tydligt – eller relativt tydligt om jag ska vara ärlig, med tanke på att av-

ståndet till ön är nästan 10 km – men jag njuter av den fina utsikten över den beryktade ön.

Det berättas att en förmögen och välmående kvinna åkte till ön en dag. Hon hade allt hon kunde önska sig i livet. En underbar man som älskade henne, två friska barn och ett välbetalt jobb. Nu skulle hon ha en trevlig utflykt på ön. Det är absolut förbjudet att ta med sig något från ön, fick hon veta när hon kom dit. Guiden varnade. Det läggs en förbannelse över den som tar med sig något därifrån. Kvinnan var inte vidskeplig. Hon hade alltid fått göra som hon ville, och brydde sig därför inte om guidens förmaningar. På väg tillbaka till båten smugglade hon en liten sten i fickan som hon tänkte ha som souvenir därhemma.

Precis när hon kom hem, blev båda hennes barn sjuka. Dagen efter var det hennes mans tur att drabbas av olycka, han blev så sjuk att han blev döende. Hennes chef ringde henne och sa att hon hade blivit uppsagd. Och hon började själv må riktigt illa. Då mindes hon tydligt guidens varningar. Hon bokade första bästa resan till Blå jungfrun med näven knuten runt stenen i fickan. Så fort hennes fötter nådde marken, lade hon tillbaka stenen på stranden.

Mobilens ringde; hennes man sa att han och barnen helt plötsligt blivit friska igen. Hennes chef skickade ett sms och sa att uppsägningen ogiltigförklarats. Nu skulle kvinnan få tillbaka sitt gamla liv.

Om den här berättelsen är sann, får du själv avgöra. Men för säkerhets skull, om du åker till Blå jungfrun någon gång, ta inte med dig något därifrån. Man vet aldrig vad som kan hända.

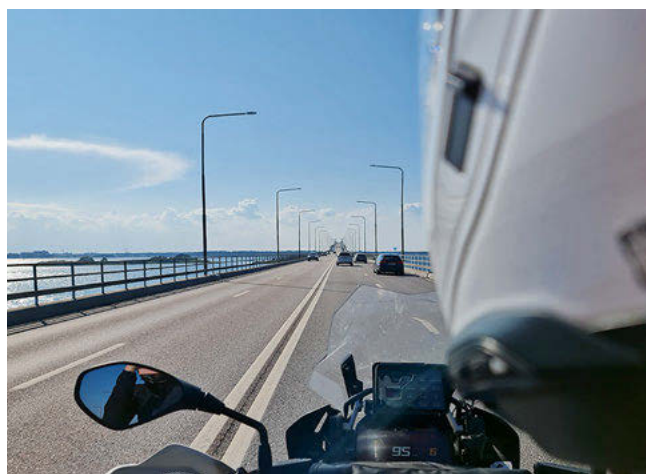
Nu leder Pernilla oss inte mot Blå jungfrun, men likväl på magiska vägar. Vi kör på en smal, torr grusväg genom en härligt, somrigt doftande barrskog. Vidare längs karga och steniga åkrar inåt ön, förbi betande och idisslande kor, blommande potatisåkrar, ljusbruna rapsfält och gröna ängar under strålände solsken och härligt varma temperaturer.

Turen på Öland närmar sig dock sitt slut. Vi tar en sista paus utanför Klockargården (Löts hembygdsförening) vid Löts kyrka. Temperaturen ligger nu stadigt på 28°C, men vi kan behagligt nog sitta en stund i skuggan under ett praktfullt träd för en trevlig pratstund innan vi åter tar oss ut på vägarna.

Vi hinner inte köra många meter förrän Mats tvärbromsar och sätter stopp på vårt ekipage. Marie som kör strax bakom oss och Sandra som agerar sweeper stannar bakom oss. Mats har blivit stucken av något innanför kragen i nedre delen av halsen. Det sticks och svider. Vi hittar inte den skyldige men jag får syn på några insektsben som försvinner innanför jackan vid Mats nacke. Han tar av sig jackan och skakar av den. Vi hoppas på att brottslingen flög iväg.

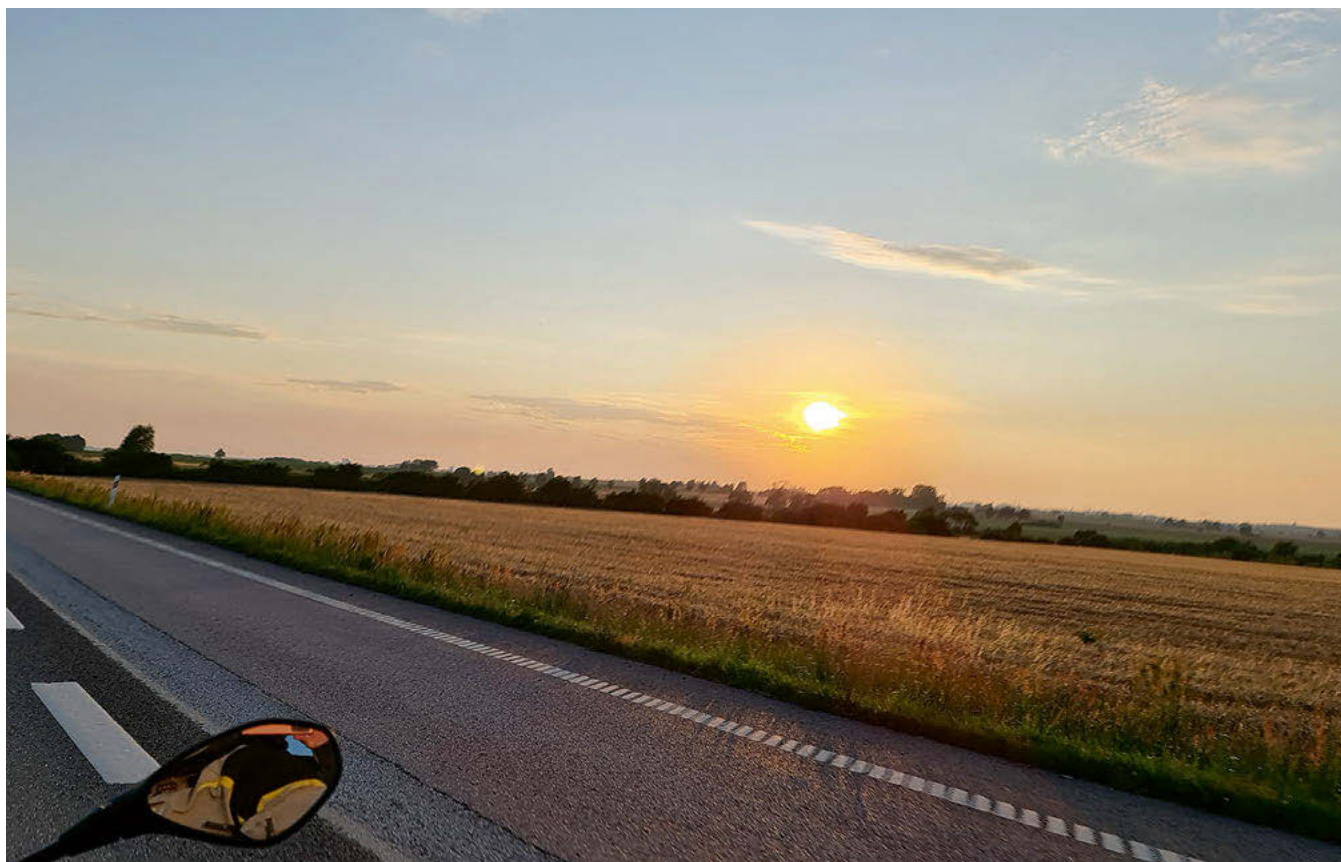
När det är vår tur att agera hörngubbe och Mats stannar, känner han att något kryper på hans mage. Han skyndar sig att lyfta tröjan men blir stucken igen direkt innan han ser att den skyldige är en liten humla, liknande vår tidigare fripassagerare, som flyger iväg och landar vid hans fötter. Vilket otacksamt tack Mats får för mc-turen!

Tur att turen är slut några minuter senare. Vi stannar i Stora rörs hamn. Kontrollerar Mats insektsbett både i halsen och magen. Han har två tydliga, röda prickar där han blev stucken, men det verkar inte vara någon fara med

honom. Hur det har gått med humlan vet vi dock inte. Jag kan tyvärr inte intyga att "inga djur kom till skada" under skrivandet av denna text.

Pernilla, Evelina och Stefan går och tar sig ett dopp. Annica och Danne har redan hunnit gå och köpa en glass medan jag inspekterade Mats. De säger till oss att gå in till pizzerian Hökarboden för att köpa en glass om vi vill slippa stå i den långa kön till glasskiosken bredvid. Vi lyder deras maningar, likaså Sandra och Marie. Tillsammans njuter vi av våra glassar under ett parasoll. Det har varit en underbar tur. Nu har vi bara 300 km hem.

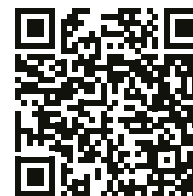

Det blåser kraftigt över Ölandsbron. Mörka moln hopar sig västerut. Har någon uttalat en förbannelse över oss så att vi blir regnstänkta? Vi stannar på Circle K-macken i Lyckeby i Karlskrona för en fika och bensträckare och för att invänta vädergudarnas potentiella vrede. Vi lyckas dock inte förarga dem för mycket utan blir lyckligt lottade och kör ifrån regnskuren i Blekinge. Åter i Skåne skiner solen på oss, sakta dalande mot horisonten. Vilken sagolik dag vi har haft!

Bilder och filmer från dagens tur med
McQ finns att beskåda här:

19/7 2025 Öland med McQ | Flickr

Text o foto: Cécile Tartar Jönsson

Danska modellen – Hur funkar det?

Danska modellen är en metod som används när man kör i en stor grupp för att alla ska köra rätt vid varje korsning.

- Turledaren kör först och visar vägen. Gruppen stängs av en ”Sweeper” som kör sist. Både turledaren och sweepern har orange reflexvästar på sig för att vara lätta att se.
- Vid varje korsning blinkar turledaren åt det håll man ska svänga och visar genom att peka med höger hand var den som kör bakom honom/henne ska stanna i korsningen.
- Den som kör bakom turledaren stannar då i korsningen och visar antingen med blinkers eller med handeen åt det håll gruppen ska köra. Alla kör förbi den som har stannat och när sweepern kommer kan den som har stannat köra igen före honom/henne.
- Det är alltid den som hamnar bakom turledaren som stannar i korsningen och inväntar tills alla har passerat. Så småningom får alla i tur och ordning stanna och visa vägen.
- Det är en mycket praktisk modell för att man inte ska tappa varandra när man kör långt och det är många korsningar. Dock finns det några saker att tänka på för den som stannar.
- När det är ens tur att stanna i korsningen ska man tänka på att stanna på en bra plats så att man inte stör den övriga trafiken, men man ska stå synlig för de andra motorcyklisterna som kommer bakom en. Man ska alltså inte stå för långt in i korsningen, annars är risken stor att den som är sen inte ser en och kan köra fel.

I den här spellistan kan du se flera exempel på hur danska modellen fungerar.

BMW Motorrad monter var välbesökt.

Det sportiga R-alternativet.

Joakim och Staffan hade ett roligt snack.

Fantastisk lack på S 1000 XR.

Magnus Mörtling presenterade klubben.

Årets stora (lilla) BMW-nyhet, F 450 GS.

Mats och Cécile sålde Warmogo el-värmekläder.